440Clàssica&Jazz | Redacció | Actualitzat el 29/09/2021 a les 10:05

La Fàbrica del Lied commemora Amadeu Vives

La Fàbrica del Lied programa el concert 'Ermita al cel suspesa' a la capella de Sant Pau de Sant Pol de Mar | La cita és l'1 d'octubre i servirà per homenatjar Vives en el seu 150è aniversari | Entre el repertori també s'inclouran peces d'Enric Morera, interpretades per les guanyadores del concurs Conxita Badia

Amadeu Vives | Centre de Documentació de l'Orfeó Català (CEDOC)

Enguany es commemora el 150è aniversari del compositor **Amadeu Vives**. A tall d'homenatge, La Fàbrica del Lied i l'Ajuntament de Sant Pol de Mar organitzen conjuntament el concert *Ermita al cel suspesa*. L'acte, que se celebrarà aquest divendres 1 d'octubre a les 19h a l'ermita de Sant Pau de Sant Pol, servirà també per recordar **Enric Morera** i **Conxita Badia** que, com **Vives**, estiuejaven a Sant Pol.

El concert, que inclourà les obres de **Vives** *Niege* i *L'emigrant* (1894), serà interpretat per **Montserrat Seró** i **Rosa Maria Ramírez**, guanyadores del Premi Conxita Badia 2020, i per l'arpista **Esther Pinyol**. De **Morera**, per la seva banda, s'hi podran escoltar diverses *Cançons de carrer* (1926) com "Clavell del balcó", "Ai, Marguerida", "Abril", "L'oreneta", "L'estel del dematí" o "La font".

El repertori, però, serà molt més ampli, de manera que no només se cenyirà a les composicions de **Vives** i **Morera**, sinó que també inclourà: "Solveig's song" d'**Edvard Grieg**; "Chanson d'amour" de **Gabriel Fauré**; "L'heure exquise" i "A Chloris" de **Reynaldo Hahn**; "Nana" i "Asturiana" de **Manuel de Falla**; "Marinela, Marinela" de **Josep Serrano;** "Tralala y el

punteado", "El majo discreto" i "El majo tímido" d'**Enric Granados**; "Cançó de comiat" d'**Eduard Toldrà**; "Jo et pressentia com la mar" de **Frederic Mompou**.

L'actuació s'engloba dins del marc de la segona edició del cicle Casa de Compositors, que encara té tres cites més. La primera serà a Gualba el 9 d'octubre, en homenatge a **Joan Tomàs** i **Manuel Cubeles**; i les altres dues seran a Cabrils, el 21 de novembre en homenatge a **Felícia Fuster** i **Joan Tomàs**; i al Montseny el 28 de novembre, en homenatge a **Robert Gerhard**.

LA LIRA I EL CANT D'ORFEU AL CEL SUSPESOS
El musicòleg Oriol Pérez reflexiona al voltant de l'efecte màgic i alliberador de la música i, en concret, d'aquest repertori únic per a la cita santpolenca:

"Són molts els mites que assenyalen que de la música emanen uns poders estranys i enigmàtics. No és casualitat, doncs, que la majoria de mites fundacionals de la música apuntin que és capaç d'asserenar les bèsties ferotges, endormiscar als humans o, fins i tot, possibilitar els descens als inferns. Totes aquestes facultats eren les que, segons la tradició, posseïa el mític Orfeu, que sempre cantava acompanyat per una lira. ?La lira i el cant d'Orfeu' podria ser un dels moltíssims títols possibles per aquesta actuació, sent com és un concert de veu amb acompanyament d'arpa: un instrument derivat de l'ancestral lira òrfica. Però també ho pot ser perfectament el títol escollit: *Ermita al cel suspesa*.

Per la seva banda, el mite d'Amfíon narra com aquest heroi, fill de Zeus i Antíope, era capaç d'extreure d'una lira un so que possibilitava que les pedres s'enlairessin i s'organitzessin perfectament al seu lloc en un mur de la ciutat de Tebes (de la qual Amfíon n'era corei, juntament al seu germà bessó Zetos). La lliçó és clara: el nostre propi edifici, el cos en què vivim, pot enlairar-se de la mà de la música i accedir a zones de l'esperit on sense la música no hi tindria accés, i on hauríem de carregar les nostres vides com blocs pesats. No és d'estranyar, així, que la direcció artística de La Fàbrica de Lied hagi titulat la vetllada com *Ermita al cel suspesa* perquè, en efecte, la màgia de la música possibilitarà que els assistents a l'ermita de Sant Pol puguem enlairar-nos. I aquest enlairament es produirà amb un ampli i divers repertori que perfectament es defineix amb paraules del primer dels compositors del programa, **Edvard Grieg**: «Nosaltres, els compositors, projectem allò que és infinit i il·limitat en allò que és finit i limitat»".